

VOLOSHYN GALLERY

FOR IMMEDIATE RELEASE

5 РОКІВ ТОМУ

20.10.2021 - 14.11.2021

Відкриття: 20 жовтня з 11:00 до 18:00 (у зв'язку з COVID19)

Voloshyn Gallery, Київ, вул. Терещенківська, 13

Voloshyn Gallery представляє груповий проєкт Нікити Кадана, Лесі Хоменко, Олексія Сая, Миколи Рідного, Ніколая Карабіновича, Євгена Самборського, Влади Ралко та Володимира Буднікова у честь 5-ти річчя Voloshyn Gallery.

«5 років тому» - це візуалізація взаємодії минулого та теперішнього, де експозиція є дослідженням часу та простору, і водночас його фіксацією, що набуває значення для створення і культивування нового досвіду через призму минулого. На виставці «5 років тому» будуть представлені арт-об'єкти, створені авторами у 2016 році, в рік заснування Voloshyn Gallery, аби подивитись на них ще раз з позицій часу, що минув. Деякі роботи було створено художниками в рамках серій, деякі паралельно або ж в перервах між ними. Навмисно «втягуючи» роботи з власного контексту, позбавивши загальної теми, ми перегледаємо важливі свідчення в минулому, звертаємо увагу на те, що раніше могло лишитися другорядним. Експозиція стає точкою порівняння «вчора» і «сьогодні».

Роботи із спільної серії Влади Ралко та Володимира Буднікова «Лінія розмежування» створювалися всередині реального часу під час розгортання війни на сході України, де звичні кордони перетворювалися на лінії високої напруги чи лінії нової жорстокості. А лінія бойових дій поступово стає подібною до лінії у малюванні або написанні, де предмети чи слова робляться видимими лише завдяки лінії. Підсилюючи напруженість у діалог з роботою Володимира Буднікова вступає графіка Нікити Кадана із серії робіт «Гілка», де автор звертається до історії масових насильств та Голокосту на українських територіях у 1930-40-ті роки. Нікіта у своїх роботах намагається зафіксувати правдиві події як свідчення для глядачів майбутнього. Сьогодні, будучи вмонтованими в нову політичну ідеологію, вони більше говорять про неможливість свідчення, спантеличують та створюють зовсім хибні інтерпретації.

Серія «Bombed» Олексія Сая постає своєрідною реакцією мистецтва на події, де автор руйнуючи старіші роботи, створює зображення бомбардувальних пейзажів України з висоти пташиного польоту. Серія скульптур Миколи Рідного продовжує тему фіксування часу та відсилає до різних архітектурних форм: урядових будівель, вуличних ринків, житлових будинків або транспортних засобів. Усі вони мають одну спільну деталь - це прапор. Художник розмірковує над останніми змінами у сприйнятті національних символів в Україні, коли всюди присутні національні прапори та символи набули особливого політичного та історичного значення. Стираючи відмінність деталей та кольорів чорною фарбою, він критично осмислює логіку останніх політичних зрушень, у яких архітектурна база, її історія, культурний зміст та соціальні функції стають менш значними, ніж прояв національних барв на її поверхні.

Voloshyn Gallery

м. Київ, вул. Терещенківська, 13, вхід у арку, 2-й двір.
+38 063 373 97 23

VOLOSHYN GALLERY

Євген Самборський представляє свою роботу «Пейзаж з описом на ньому», яку створив на роботах студентів інституту мистецтв, які крав, навчаючись там. В описі до роботи, яку художник навмисне робить частиною змісту твору, Євген вказує дату, як своєрідну точку неповернення. Ніколай Карабінович у роботі «Life is art» буквально говорить як мистецтво співвідноситься з реальним життям. А ствердження насправді є питанням.

Продовжує тему часу й робота Лесі Хоменко із серії «Авторська копія», де художниця відтворила свої вже відомі роботи, але при цьому надала копії статус оригіналу. Художниця свідомо інтерпретує оригінали, говорячи про час за допомогою візуальних викривлень та деформацій. Фіксуючи часткові зміщення при цитуванні своїх власних робіт, художниця окреслює новий контекст для їх представлення.

Тут варто зазначити також роль галереї, що утворює власний подвійний смисл. Від імені інституції ми говоримо про систему мистецтва, в якій роботи з плином часу стають більш важливими, і не лише в комерційній площині, вони стають музейними. І водночас ці роботи ніщо інше як свідчення часу, по яким можна писати не тільки історію мистецтва, а й аналізувати суспільно-політичні та соціокультурні трансформації.